

SFS 2009:1429

Utkom från trycket
den 14 december 2009

Lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande straffverkställighet av brottmålsdom;

utfärdad den 3 december 2009.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1, 12 och 16 §§ lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom ska ha följande lydelse.

1 § I den mån det påkallas av överenskommelse som Sverige ingått med främmande stat får regeringen förordna, att frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande som i den främmande staten ådömts eller beslutats efter rättegång i brottmål, eller böter eller förverkande som i den staten ålagts eller beslutats av annan myndighet än domstol, får verkställas i Sverige enligt denna lag.

I samband med förordnande enligt första stycket får regeringen, i den mån det påkallas eller eljest föranleds av överenskommelsen, förordna att verkställighet av frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande, som ådömts eller beslutats genom dom meddelad av svensk domstol eller ålagts någon av annan svensk myndighet genom godkänt strafföreläggande eller godkänt föreläggande av ordningsbot, får anförtros åt myndighet i den främmande staten. Vad som har sagts nu gäller dock inte verkställighet av något annat beslut om överlämnande till särskild vård än överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

I lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

12 § Har frihetsberövande påföljd ådömts genom den utländska domen, får rätten inte bestämma strängare påföljd än i denna dom. Detta gäller även om den ådömda påföljden är lindrigare än den lindrigaste påföljd som enligt svensk lag kan följa på brottet eller brotten.

Är påföljden böter, bestämmer rätten, med tillämpning av den växelkurs som gäller vid tiden för beslutet, ett bötesbelopp som i svenska kronor motsvarar beloppet av böterna. Är i svensk lag för motsvarande brott föreskrivet penningböter, får dock inte bestämmas ett högre bötesbelopp än fyratusen eller, om påföljden avser flera brott, tiotusen kronor. Är i svensk lag inte föreskrivet svårare straff än böter, får inte bestämmas ett högre bötesbelopp än

¹ Prop. 2008/09:218, bet. 2009/10:JuU3, rskr. 2009/10:33.

SFS 2009:1429

etthundrafemtiotusen, eller, om påföljden avser flera brott, tvåhundrausen kronor.

16 § Avser framställningen endast verkställighet av böter eller förverkande, får riksåklagaren, i stället för att ansöka hos rätten enligt 9 § första stycket, själv pröva framställningen och utfärda strafföreläggande för det brott som påföljden avser.

I fråga om ett strafföreläggande som utfärdas med stöd av första stycket gäller 48 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar. Bestämmelserna i 10 och 11 §§, 12 § andra stycket samt 13–15 §§ denna lag ska också tillämpas.

Godkänns inte strafföreläggande som utfärdats enligt första stycket, ansöker riksåklagaren enligt 9 § första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)